

TĂNG TRƯỞNG TÂM LINH

Cuộc đời của người đi trên đường dẫn tới những chuyện cao cả hơn được ví như leo đỉnh dốc trơn con đường và kéo dài không có nơi nghỉ cho đến phút cuối. Khác biệt có thể có trong những cách trình bày khác nhau của Triết lý Bí truyền, vì mỗi thời đại hình thức bên ngoài sẽ mới lạ, có màu sắc khác với lần trình bày trước nhưng mỗi lần xuất hiện như vậy thì đều đồng ý với nhau về một điểm, đó là con đường dẫn tới sự phát triển tinh thần. Một luật duy nhất không thay đổi có tính ràng buộc người mới bước vào đường đạo từ xưa đến nay, là sự tuân phục hoàn toàn của cái thấp đối với cái cao, bản tính thấp với bản tính thiêng liêng. Từ kinh Vedas và kinh Upanishads rất cổ xưa tới quyển The Light on the Path, nếu tìm kiếm kinh sách của mọi sắc dân và tôn giáo thì ta thấy chỉ có một con đường duy nhất cho con người có thể có được hiểu biết tinh thần thực sự, và đó là con đường khó khăn, đau khổ, cực nhọc. Làm sao chuyện có thể khác được khi mọi tôn giáo và triết lý chỉ là hình thức khác nhau của Minh Triết Duy Nhất, được các đấng thiêng liêng truyền cho người từ thuở ban đầu của cuộc sống.

Chúng ta hằng nghe rằng vị Chân sư, tức người đã phát triển, phải trở thành, mà không thể được tạo ra. Đó là tiến trình tăng trưởng nhờ cuộc tiến hóa, và đương nhiên có đau khổ trên con đường. Nguyên nhân chính của đau khổ nằm ở việc chúng ta luôn đi tìm điều thường hằng trong chuyện vô thường, mà không phải ta chỉ đi tìm, ta còn hành động như thể đã tìm ra sự bất biến, nhưng nó luôn luôn thay đổi trong tâm tay của ta ngay lúc ta tưởng rằng mình đã nắm chặt được chuyện thường hằng, cho kết quả là đau khổ.

Ý niệm về tăng trưởng cũng muốn nói đến sự gián đoạn, sự vật bên trong phải không ngừng bung ra lớp vỏ hay cái khung bên ngoài, và gián đoạn như vậy cũng sẽ đi kèm với đau khổ không phải là về thể chất mà về trí não. Vì lý do ấy mà trong đời, vấn đề nào xảy đến thì ta luôn tin đó là chuyện khó khăn nhất đã xảy đến, nó luôn là điều ta thấy không thể nào chịu đựng nổi. Nếu nhìn việc từ góc cạnh rộng lớn hơn thì ta sẽ thấy rằng chúng ta đang tìm cách bung ra khỏi vỏ của mình ở điểm yếu trên vỏ, và sự tăng trưởng của ta phải diễn ra đều khắp, giống như cơ thể của một em nhỏ lớn đều mà không phải cái đầu lớn trước rồi tới cái tay, sau đó là cái chân thí dụ vậy. Cơ thể lớn theo mọi chiều cùng một lúc, đều đặn và không nhận ra được, trong khi con người có khuynh hướng nuôi dưỡng từng phần riêng biệt, quên đi những phần khác trong lúc chú tâm vào phần này. Đau khổ xảy ra khi phần bị bỏ quên bung ra, sự mở rộng của phần ấy gặp khó khăn hơn vì con người lo vun trồng nơi khác.

Lo lắng thái quá thường sinh ra chuyện xấu, con người luôn luôn ráng làm quá nhiều, không chịu để yên sự việc và luôn luôn chỉ làm điều mà trường hợp đòi hỏi và không cần làm thêm, họ phóng đại mọi hành động khiến sinh ra nhân quả phải giải quyết trong kiếp tương lai. Một hình thức tế nhị của chuyện xấu này là hy vọng và ao ước được thưởng công, nhiều người thường vô ý làm hư nỗ lực của mình do việc sinh ra tư tưởng được thưởng công, để nó thành yếu tố chủ động trong đời và khiến trong lòng bị lo lắng, nghi ngờ, sợ hãi, rầu rĩ nếu gặp thất bại.

Mục tiêu của người muốn đạt minh triết tinh thần là bước vào cảnh sống cao hơn, trở thành con người mới, toàn thiện nhiều hơn về mọi mặt so với hiện nay và nếu thành công, khả năng của họ sẽ tăng nhiều hơn và mạnh hơn tương ứng với sự hoàn thiện, giống như trong cõi hữu hình mỗi giai đoạn của đường tiến hóa được đánh dấu bằng việc gia tăng khả năng. Theo cách đó vị Chân Sư có được quyền năng lạ lùng thường được mô tả nhưng điểm chính cần nhớ là những quyền năng này là chuyện tự nhiên đi kèm với việc hiện hữu ở cảnh giới cao hơn

của cuộc tiến hóa, y như khả năng bình thường của người là cihuyện đi kèm tự nhiên của việc hiện hữu ở cõi trần.

Nhiều người có vẻ nghĩ rằng quả vị chân sư nhiều phần không phải do sự mở mang chính con người mà do việc xây dựng thêm vào, dường như họ tưởng tượng rằng chân sư là người mà khi trải qua một khóa huấn luyện rõ ràng, gồm có việc theo sát một số luật nào đó, thì sẽ thụ đắc quyền năng này rồi quyền năng kia, và khi đạt được một số quyền năng rồi là thành chân sư. Dựa vào ý kiến sai lạc này họ nghĩ rằng chuyện đầu tiên cần làm để tới quả vị chân sư là có quyền năng, và đa số người chú tâm đến thông nhãn (clairvoyance), xuất hồn v.v.

Chúng tôi không có gì để nói với ai muốn có những quyền năng như vậy vì tư lợi, họ hành động cho mục tiêu hoàn toàn ích kỷ, nhưng có người khác tưởng lầm rằng nỗ lực là nguyên nhân, và thành thật tin rằng thụ đắc quyền năng khác khác thường là con đường duy nhất để có tiến bộ tâm linh. Những người này xem Hội Theosophia chỉ như là phương tiện có sẵn cho phép họ có được hiểu biết về hướng này, coi nó như là một học viện huyền bí, một cơ sở được thành lập để tạo phương tiện cho việc giảng dạy người làm ra phép lạ. Dù đã có phản đối và khuyến cáo nhiều lần, vẫn có người giữ chặt ý tưởng này không bỏ được, và họ lớn tiếng bày tỏ sự thất vọng khi thấy điều nói với họ trước đây là hoàn toàn đúng, đó là Hội được thành lập không phải nhằm chỉ dạy con đường dễ dàng và mới mẻ để có 'quyền năng', mà sứ mạng duy nhất của nó là khơi lại ngọn đuốc chân lý đã tắt cho đa số người tuy vẫn còn le lói cho một số rất ít, cùng giữ cho chân lý ấy sống động bằng cách thành lập khối huynh đệ chung của con người, điều là mảnh đất duy nhất mà hạt giống tốt đẹp có thể nảy mầm. Hội Theosophia quả muốn thúc đẩy sự tăng trưởng tinh thần của mỗi ai bước vào vòng ảnh hưởng của hội, nhưng phương pháp của hội là việc được áp dụng từ cổ thời, và qui luật của nó là của khoa Bí truyền cổ xưa nhất.

Về điểm này chúng tôi muốn khuyến cáo tất cả hội viên và những ai tìm kiếm hiểu biết tinh thần là hãy chú ý đến ai ngỏ ý chỉ dạy họ phương pháp dễ dàng để có được quyền năng tâm linh, quả đúng là những quyền năng ấy tương đối dễ có bằng phương pháp giả tạo, nhưng chúng sẽ mất dần ngay khi sự kích thích thần kinh hết đi. Trong khi đó thông nhãn đích thực và quả vị chân sư là sự kiện đi kèm với việc phát triển tâm linh đúng đắn thì còn hoài không bao giờ mất một khi đạt được.

Có vẻ như có nhiều hội khác đã lập ra từ khi Hội Theosophia thành hình, lợi dụng sự chú ý mà hội chúng ta đã gọi nên về mặt nghiên cứu chuyện tâm linh, và tìm cách thu hút hội viên bằng lời hứa hẹn có được quyền năng tâm linh dễ dàng. Tại Ấn Độ chúng tôi đã quá quen với biết bao nhà tu khổ hạnh giả mạo thuộc đủ mọi loại, và chúng tôi e ngại là Âu châu và Á châu đang có nguy cơ mới về việc này. Chúng tôi chỉ hy vọng rằng không một hội viên nào bị choáng mắt vì lời hứa hẹn hoa mỹ, và để cho mình tin theo và tự lừa dối chính mình hay cố tính thành kẻ lừa dối.

H.P.BLAVATSKY

trích từ Collected Writing, vol. VI, p. 331—334